

РЕШЕНИЕ

№ 464

гр. София, 26.01.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 26.10.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова, като разгледа дело номер **8841** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката / Наредба № 3 /21.03.2013 г./.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „В.“, [улица], вх.А, представлявано от управителя Искрен М. С., чрез пълномощник адв. В.Т., със съдебен адрес: гр.С., [улица], вх.Б, ап.2, срещу Решение № Ж-70/16.07.2015 г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалби на дружеството с вх. №№ В-12-00-38 от 04.02.2015 г., 20.02.2015 г. и 13.03.2015 г., срещу действия на ВиК оператор [фирма], относно пробовземане и анализ на отпадъчни води от [фирма], находящ се в [населено място].

В жалбата се твърди неправилност и незаконосъобразност на оспорваното решение, като постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Посочва се, че административният орган не е обсъдил в цялост представените доказателства в хода на административното производство и не се е произнесъл по същество на спора. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа подадената жалба като при условията на евентуалност твърди и нищожност на оспорваното решение. Моли съда да прогласи същото за нищожно, алтернативно да отмени решението като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по същество на жалбата. Претендира заплатената за образуване на делото държавна такса. Представя писмени

бележки.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител, оспорва така подадената жалба. Твърди, че издаденото решение не е нищожно, тъй като същото е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия. Моли същото да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Контролиращата страна – Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по постъпила жалба и допълнения към нея с вх. № В-12-00-38/04.02.2015 г., 20.02.2015 г. и 13.03.2015 г. от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу действия на ВиК оператор [фирма], относно пробовземане и анализ на отпадъчни води от [фирма], стопанисван от дружеството, находящ се в [населено място], както и формираните цени на отпадъчните води със завишена степен на замърсеност/ спрямо тази на битовите отпадъчни води/. Към жалбите били представени писмени доказателства.

С цел изясняване на обстоятелствата във връзка с подадената жалба и допълненията към нея, на основание чл.144 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Комисията е изисквала с писма изх. № В-12-00-38 от 18.02.2015 г. и 30.03.2015 г. от [фирма] мотивирано становище, ведно с цялата административна преписка по жалбата и копия от съставените документи при извършените проверки и пробовземания на посочения адрес. В отговор на исканията на КЕВР, ВиК оператора и изпратил становище по жалбата и копия от исканите документи с писма до КЕВР с вх. № В-12-00-38 от 04.03.2015 г. и от 16.04.2015 г.

В хода на административното производство от КЕВР след проверка на представените документи по преписката било установено, че между дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК], с управител Искрен С. и [фирма] бил сключен Договор за извършване услугите водоснабдяване, отвеждане и пречистване на отпадъчни води при ползването на вода за стопанска дейност № ДИ-59 /12.09.2012 г. за имот [фирма], стопанисван от дружеството, находящ се в [населено място]. Открита е партида с клиентски номер № 5100477. Водопотреблението в имота се измерва и заплаща по водомер, монтиран на сградното водопроводно отклонение / СВО/. Съгласно приемно-предавателен протокол от 08.06.2010 г. бил монтиран комбиниран водомер на СВО – голям и малък, година на първа проверка 2010 г. Установено било още, че дружеството, съгласно този договор се е задължило да изпуска в градската канализация отпадъчни води, отговарящи на изискванията на Приложение № 2 към чл.5, ал.1 и 2 от Наредба № 7/14.11.2000 г., на чл.5 от Наредба № 6 и чл.8, ал.1 от Норми за проектиране на канализационните системи, утвърдени със Заповед № РД-02-14-140/17.04.1989 г. на Председателя на КТСУ при МС. Степента на замърсеност по показателите, посочени в Приложение № 2 към договора се установяват от Оператора, чрез вземане и анализиране на проби от отпадъчни води от предварително съвместно уточнени пунктове преди заустването в градската канализация или друго по-подходящо място, което да изключва възможността за

смесването или разреждането им с други отпадъчни води. Броят и периодите на вземане на проби се определя от Оператора като резултатите от направените анализи следва да се предоставят на потребителя.

В хода на административното производство било констатирано още, че анализите от отделните пробовземания се извършват в Лабораторен изпитвателен комплекс /ЛИК/ сектор „Отпадъчни води“, притежаващ Сертификат за акредитация рег. № 50 ЛИ/06.03.2014 г., валиден до 06.03.2018 г., издаден от ИА Б., съгласно изискванията на стандарт БДС EN I/L.:2006.

От [фирма] в изпълнение на клаузите по договора с дружеството [фирма], е извършило пробовземане от обекта, резултатите от които са обективирани в протоколи за вземане на проби, протоколи от изпитване и копия от писма до потребителя от 20.08.2012, 07.11.2012 г., 14.03.2013 г., 29.05.2013 г., 20.09.2013 г., 06.02.2014 г., 15.05.2014 г., 06.08.2014 г., 12.11.2014 г. и 10.02.2015 г. Всички проби, с изключение на тези от 06.08.2014 г. и 12.11.2014 г., отговаряли на определените в договора стойности.

Резултатите от анализа на пробата взета на 06.08.2014 г. от крайна ревизионна шахта в имота показала завишени стойности на показателя А. – СПАФ / алфа - синтетични повърхностно активни вещества/ - 36 мг/л, при норма 15.00 мг/л, както и на показател рН – 9.81, при норма 6.5-9.00.

При направените тестове на 12.11.2014 г. на взетата проба на отпадъчните води на обекта били констатирани стойности на показателите на А. – СПАФ и рН в рамките на договорените стойности, но измерената стойност на показателя „Суспендиращи вещества“ – 533 превишава 1.333 пъти заложената в договора норма от 400 мг/л. Стойности над приетата норма са констатирани при показателя Б. – 1215.700 мг/л, при норма 1200 и ХПК – 1830 мг/л при норма 1800 мг/л. С оглед на тези констатации до потребителя – дружеството жалбоподател били изпратени писма с резултатите от пробовземането с изх. № СВ-2834/14.08.2014 г. и № СВ-4073/21.11.2014 г., в които също били разяснени възможностите за допълнителни пробовземания, с цел проверка на получените резултати. В съответствие с изискванията на чл.20 от договора между страните, [фирма] издала платежни документи ф-ра № [ЕГН]/02.09.2014 г. и ф-ра № [ЕГН]/06.01.2015 г., в които начислила санкция, в размер на съответното превишение, спрямо заложените в договора стойности, като съответната санкция е начислявана за всички отчетни периоди до следващо пробовземане.

Административният орган установил още, че проба за изследване и паралелна контролна проба са взети от имота на 10.02.2015 г. като резултатите и от двете проби не показвали стойности над определените в договора, съответно след 10.02.2015 г. при фактуриране на отпадъчните води от обекта, стопанисван от [фирма], не била начислявана санкция.

След преглед и анализ на представените документи бил изготвен доклад от главен секретар на КЕВР до председателя на КЕВР, входящ с вх. № В-ДИ-120/30.06.2015 г., в който били обсъдени установените факти и са направени изводи, че ВиК оператора е определял коректно степените на замърсеност, като своевременно е информирал дружеството жалбоподател за резултатите от извършените вземания на проби и начина на формиране на цените за предоставяните услуги за отвеждане и пречистване на отпадъчни води, вкл. и за двете проби, при които е приложен чл.20, ал.1 от договора. Посочено било още, че действията на оператора са съобразени с клаузите на

сключения на 12.09.2012 г. договор между оператора [фирма] и [фирма], поради което жалбите на дружеството се явяват неоснователни и е предложено Комисията да вземе решение за прекратяване на преписката по тези жалби.

Доклада бил обсъден на закрито заседание на КЕВР 16.07.2015 г., обективизирано в приложено извлечение от протокол № 151/16.07.2015 г. С Решение № Ж-70/16.07.2015 г. била прекратена административната преписка образувана по жалба и допълнения към нея с вх. № В-12-00-38/04.02.2015 г., 20.02.2015 г. и 13.03.2015 г.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не е ангажирал допълнителни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решение № Ж-70/16.07.2015 г. е било връчено лично на управителя на дружеството жалбоподател на 24.07.2015 г., видно от приложеното известие за доставяне на л.22 от делото. Жалбата до АССГ е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14-дневен срок на 07.08.2015г., видно от пощенското клеймо на приложения по делото оригинален пощенски плик / л. 8 от делото/. С оглед на горното, съдът намира жалбата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.22, ал.1, т.1 от ЗЕ и чл. 142, ал.1, т.1 и чл.147 от Наредба № 3821.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което решението не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да доведат до неговата отмяна.

Съгласно чл.59, ал.2, т.4 от АПК в административния акт следва да се посочат фактическите и правни основания за издаването му. Последните представляват мотивите за издаването на акта и са предпоставка за законосъобразността му.Трайната съдебна практика допуска мотивите да бъдат изложени в отделен документ, стига по несъмнен начин да се докажат основанията за издаването на ИАА. Действително в хода на съдебното производство беше установено, че на жалбоподателя е било връчено Решение № Ж-70/ 16.07.2015г. на което липсва стр.4, на която административният орган е посочил част от фактите установени в хода на административното производство, видно от приложения проект на решение обсъдено на закритото заседание на КЕВР. Следва обаче да се отбележи, че в административната преписка са приложени доклада на главният секретар на КЕВР до председателя на КЕВР /л.23-28 и л. 195 – 200 от делото/, ведно с проекто- решение към него / л. 201 -207 от делото/ и извлечение от протокол от проведеното закрито заседание на Комисията на 16.07.2015 г. / л.15-20 от делото/, които не са оспорени от жалбоподателя по надлежния ред, в които подробно са посочени фактическите и правни основания за издаването на оспорения акт и са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху оспорения акт, а и за възможност за организиране на адекватна защита спрямо него. Следва да се отбележи, че жалбоподателя се е възползвал в пълен обем от правото си на защита като видно от

съдържаните на жалбата му, същият е бил наясно с фактите изложени в липсващата страница от оспорваното решение и е изложил възражения в тази насока. Административният акт и приложените в административната преписка доклад и извлечение от протокол от 16.07.2015 г., съдържат достатъчно ясно изложение на фактическите и правните основания, поради наличието на които е прекратено производството по жалбите на дружеството. С оглед на горното настоящият състав счита, че при издаването на оспореното решение на са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до неговата отмяна.

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение № Ж-70/16.07.2015 г. не са допуснати и противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Съгласно чл.27, ал.1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи, както и по силата на чл.7, т.4 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребители от ВиК оператор [фирма], последния осъществява контрол върху количеството и качеството на изпускания в канализационната система отпадъчни води.

Видно от представените доказателства по делото между жалбоподателя и оператора [фирма] е налице сключен Договор за извършване услугите водоснабдяване, отвеждане и пречистване на отпадъчни води при ползването на вода за стопанска дейност № ДИ-59 /12.09.2012 г. за имот [фирма], стопанисван от дружеството, находящ се в [населено място]. Открита е партида с клиентски номер № 5100477./ л.44 – 56 от делото/. Съгласно чл.9, ал.1, т.11 от договора: „ Потребителят се задължава да изпуска в градската канализация отпадъчни води, отговарящи на изискванията на Приложение № 2 към чл.5, ал.1 и 2 от Наредба № 7/14.11.2000 г., на чл.5 от Наредба № 6 и чл.8, ал.1 от Норми за проектиране на канализационните системи, утвърдени със Заповед № РД-02-14-140/17.04.1989 г. на Председателя на КТСУ при МС.

Степента на замърсеност по показателите, посочени в Приложение № 2 към договора се установяват от Оператора, чрез вземане и анализиране на проби от отпадъчни води от предварително съвместно уточнени пунктове преди заустването в градската канализация или друго по-подходящо място, което да изключва възможността за смесването или разреждането им с други отпадъчни води. Броят и периодите на вземане на проби се определя от Оператора като резултатите от направените анализи следва да се предоставят на потребителя /съгласно чл.17, ал.1 и ал.3 от договора/.

Начинът на заплащане на отпадъчните води със завишена степен на замърсеност е регламентиран в чл.20, ал.1 от договора, съгласно който: „ Когато повече от един показател надхвърля допустимите норми / определени в приложение № 2, неразделна част от договора/, санкцията се изчислява на база цената за отвеждане и пречистване за трета категория на замърсяване, завишена с процента на показателя с най-голямо отклонение от допустимите норми. Санкцията се прилага от датата на пробовземането, при което е установено замърсяването до прекратяването му, удостоверено с резултати от анализи на проби отпадъчни води на потребителя.

Съдът не споделя възраженията на жалбоподателя относно липсата на обективна преценка на представените доказателства от страна на административният орган, както и непроизнасяне по същество от страна на същия по подадената жалба до Комисията.

В конкретния случай безспорно от доказателствата по делото се установява, че от оператора са извършени пробовземания през 2014 г. на дати 06.02.2014 г., 15.05.2014г., 06.08.2014г., 12.11.2014 г. Безспорно от представените по делото Протоколи за вземане на проба № 1203197 от 06.08.2014 г. / л. 133 от делото/, протокол за изпитване № ОВ 6488/13.08.2014 г. / л. 136 от делото/, протокол за вземане на проба № 1204076/12.11.2014 г. / л.137 от делото/ и протокол за изпитване № ОВ 9365/19.11.2014 г. / л.138-139 от делото/ се установява, че взетите на тези дати проби от крайна ревизионна шахта в имота, стопанисван от жалбоподателя са показали завишение на стойностите както следва: на 06.08.2014 г. завишени стойности на показателя А. –СПАФ / алфа синтетични повърхностно активни вещества/ - 36 мг/л, при норма 15.00 мг/л, както и на показател рН – 9.81, при норма 6.5-9.00.; на 12.11.2014 г. завишени стойности на показателя „Суспендиращи вещества“ – 533 превишава 1.333 пъти заложената в договора норма от 400мг/л. Стойности над приетата норма са констатирани при показателя Б. – 1215.700 мг/л, при норма 1200 и ХПК – 1830 мг/л при норма 1800 мг/л.

Не са представени в хода на настоящото производство доказателства от жалбоподателя, въпреки дадените указания от съда по чл.171, ал.4 от АПК с разпореждане от 23.09.2015 г. / л.188 от делото/, които да опровергават фактическите констатации на административния орган и от които да се установи по безспорен начин, че вземането на пробите не е извършено по съответния ред, че резултатите от извършените проби в Лабораторен изпитвателен комплекс /ЛИК/ сектор „Отпадъчни води“, притежаващ Сертификат за акредитация рег. № 50 ЛИ/06.03.2014 г., валиден до 06.03.2018 г., издаден от ИА Б., съгласно изискванията на стандарт БДС EN I./I.:2006 не са коректно извършени и отразени в протоколите за изпитване.

И в двата случая е констатирано завишено замърсяване на отпадъчните води от обекта/ на 06.08.2014 г. и 12.11.2014 г./ като не се оспорва от жалбоподателя обстоятелството, че [фирма] е изпълнила задължението си по чл.17, ал.1 от договора и с писма е уведомила потребителя за резултатите от проведените анализи на взетите проби/, като е напомнено на същия за възможността му за извършване на извънредна проверка на качеството на отпадъчните води, съгласно чл.17, ал.2 и ал.5. / л.135 и л. 140 от делото/. Следва да се отбележи, че при вземането на пробите на тези две дати, видно от протоколите за вземане на проба, е присъствал представител на дружеството жалбоподател, който не е оспорил действията по вземане на пробите като при подписването на протоколите не са вписани забележки, а напротив отбелязано е че пробите са запечатани. Жалбоподателят не е поискал взимането на паралелна проба за анализ и арбитражна проба, която съгласно чл.17, ал.2 от договора следва да се запечати и подпише от представителите на страните и да се съхранява от оператора, съгласно Б.-3, като срокът за съхранение не може да надхвърля 20 дни. Такава проба за изследване и паралелна контролна проба са взети от имота едва на 10.02.2015 г. като резултатите и от двете проби не показват стойности над определените в договора, съответно след 10.02.2015 г. при фактуриране на отпадъчните води от обекта, стопанисван от [фирма], не е начислявана санкция.

Неоснователно е и възражението, че ВиК оператора е проявил

недобросъвестно търговско поведение и неправилно е формирал цените на услугите в издадените фактури 02.09.2014 г., 10.10.2014 г., 04.11.2014 г. и 02.12.2014 г. Видно от съдържанието на тези фактури / л.148-151 от делото/ периода на отчитане и таксуване са от 06.08.2014 г. до 12.11.2014 г. и цената съответно е определена съгласно резултатите от пробата от 06.08.2014 г., в следващите фактури цената за отвеждане и пречистване е определена съгласно резултатите от пробата направена на 12.11.2014 г., с съответствие с чл.20, ал.1 от договора между жалбоподателя и ВиК оператора.

С оглед на горното правилно и законосъобразно КЕВР е приел, че ВиК оператора е определял коректно степените на замърсеност, като своевременно е информирал дружеството жалбоподател за резултатите от извършените вземания на проби и начина на формиране на цените за предоставяните услуги за отвеждане и пречистване на отпадъчни води, вкл. и за двете проби, при които е приложен чл.20, ал.1 от договора, както и че действията на оператора са съобразени с клаузите на сключения на 12.09.2012 г. договор между страните.

Сочените в жалбата и в съдебно заседание основания за неправилност и незаконосъобразност на оспорения акт не се установиха в настоящото съдебно производство. Следва да се отбележи, че въпреки предоставената възможност на жалбоподателя да сочи доказателства, с които да обори констатациите в оспорвания акт, същият не е представил такива. Оспорваното Решение № Ж-70/16.07.2015 г. на КВЕР, с което е прекратено производството по жалби на [фирма] срещу действия на ВиК оператор [фирма] е правилно и законосъобразно, което налага отхвърлянето на жалбата като неоснователна.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, претенцията на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважена, като жалбоподателя следва да заплати на КЕВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 300.00 лв. определено по реда на чл. 7, ал.1 ,т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения,

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „В.“, [улица], вх.А, представлявано от управителя Искрен М. С., срещу Решение № Ж-70/16.07.2015 г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалби на дружеството с вх. №№ В-12-00-38от 04.02.2015 г., 20.02.2015 г. и 13.03.2015 г., срещу действия на ВиК оператор [фирма], относно пробовземане и анализ на отпадъчни води от [фирма], находящ се в [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „В.“, [улица], вх.А, представлявано от управителя

Искрен М. С., да заплати по сметката на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 300.00 / триста/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: